

Wie zijt gij? Wat hebt gij te doen? Wat behoort gij te worden?.

<https://hdl.handle.net/1874/355375>

WIE ZIJT GIJ ? WAT HEBT GIJ TE DOEN ?

WAT BEHOORT GIJ TE WORDEN ?

Die in den Zoon gelooft heeft het eeuwige leven. Maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien: en de toorn Gods blijft op Hem.

Joan. III.

I. *Wie zijt gij?*

Deze ernstige vraag is gewichtig genoeg om aan ons zelve, en aan hen die wij liefhebben te worden gedaan; wij moeten allen daarop het antwoord kunnen geven.

Lezer! Gij zijt een redelijk wezen dat eens verplicht zal zijn rekenschap af te leggen. Gij hebt toch, boven de dieren, van God het verstand ontvangen; gij kunt u verledene dingen herinneren, over de toekomst denken, en deze woorden niet alleen lezen, maar daarenboven

[27]

derzelver beteekenis verstaan. Van het gebruik dezer vermogens zullen wij voor den alwetenden God tot verantwoording geroepen worden.

Ja, of wij er al niet gaarne aan denken, wij zijn verantwoording schuldig van onze werken, van ieder woord dat wij spreken, van iedere gedachte die in ons hart opkomt. Dat leert de Bijbel, Matth. XII: 36, Matth. XXV. De Bijbel nu, is Gods Woord, waartegen wij, menschen, niets in te brengen hebben. Indien God ons dat Boek niet had gegeven, zouden wij, als de Heidenen, over vele zaken in het onzekere zijn. Nu niet; wij mogen niet doen of spreken of denken wat ons aangenaam voorkomt, want wij hebben eene wet ontvangen die volmaakt is, die wij moeten gehoorzamen.

Daar zijn helaas! velen die door openlijke zonden toonen dat zij Gods Wet niet kennen, of wel, hetgeen allerverschrikkelijkst is, die Wet verachten. Wij lezen 1 Cor. VI: 9, 10, wie het Koninkrijk van God geenszins zullen beërven. *» Koninkrijk van God niet beërven?»* Vreesselijke uitspraak! Waar zal dan hunne eeuwige woonplaats zijn, wanneer hunne zielen, hetgeen toch elk oogenblik kan gebeuren, uit deze wereld worden opgeroepen? Daar is maar éene verblijfplaats buiten Gods Koninkrijk, het

is het rijk van den duivel en zijne engelen, waar de worm niet sterft, en het vuur niet uitgebluscht wordt. Vreesselijke uitspraak! en nogtans door Gods Geest gedaan, dus stellige waarheid: *allen die de heilige Wet van God verachten; allen die weigeren den Zoon van God te gehoorzamen, kunnen het Koninkrijk der Hemelen niet beërven.*

Intusschen is het mogelijk dat gij niet leeft in buitensporigheden, die u reeds bij de menschen verachtelijk zouden maken. Maar onderzoek u zelve bij het licht van Gods Wet; lees deze woorden waarvan geene letterstreep zal worden veranderd, omdat God die gesproken heeft:

Gij zult liefhebben den Heere uwen God met geheel uw hart, en met geheel uwe ziel, en met geheel uw verstand. Dit is het eerste en groote gebod. En het tweede dezen gelijk is: Gij zult uwen naasten liefhebben als u zelve.

Matth. XXII.

Ik herhaal het: onderzoeken wij ons zelve. Vragen wij ons als in Gods tegenwoordigheid af: Hebt gij tot hiertoe het meest aan God ge-

dacht? Hebt gij wat gij deedt, en spraakt, en dacht, tot zijne eer wenschen te doen? Zoo gij, al is het slechts één oogenblik, Hem hebt vergeten, moet gij op u toepassen: *wie de geheele Wet zal houden en in één zal struikelen die is schuldig geworden aan alle*, Jac. II. *Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgene geschreven is in het boek der Wet, om dat te doen*, Gal. III.

Zoo wel als een dief of moordenaar, die de menschelijke wetten heeft overtreden, gestraft wordt, evenzeer spreekt het van zelf dat God de overtreders zijner wetten moet straffen. Eene volkomene gehoorzaamheid wordt geeischt, of gij zult dien vloek moeten dragen, Duizenden dragen dien vloek, duizenden zullen daaronder zuchten in eeuwigheid, omdat zij de hand, die alleen redden kon, hebben terug gestoten. Wij kunnen tot u allen, die dit leest, nog van redding spreken, u nog wijzen op den éénigen weg om behouden te worden. Och! bedenken wij toch nog heden wat tot onzen eeuwige vrede dient, want wij allen zijn niet alleen *redelijke*, *verantwoordelijke*, maar ook *sterfelijke* menschen.

De dood heeft honderden in onze steden en dorpen zoo schielijk weggerukt. Wij leven nog, maar weten niet hoe nabij ons sterfuur is. Mis-

schien nog weinige maanden of weken, welligt weinige uren, en ons ligchaam wordt in het graf gelegd, omdat onze eeuwige zielen voor Christus werden opgeëischt. Lezer! onder uwe bloedverwanten, vrienden en bekenden, zijn u reeds velen ontvallen, en ieder sterfgeval moest u duidelijk leeren dat de dood elk oogenblik ook u treffen kan. Wie weet hoe schielijk, en zijt gij bereid? — Zijt gij gereed om te staan voor den regterstoel van Christus, om rekenschap te geven van hetgene in het ligchaam geschied is? — Gij zijt een *sterfelijk* mensch, maar in u leeft eene *onsterfelijke* ziel. Die ziel zal eeuwig leven, of in den hemel, of in de hel. *Zoo als de boom valt, blijft hij liggen.*

II. *Wat hebt gij te doen?*

Gij moogt niet langer zorgeloos en onverschillig zijn omtrent uwe onsterfelijke ziel. Heeft God u geschapen alleen om te eten, te drinken en te slapen als de redenlooze dieren? — Vlijtig werkzaam te zijn, met ijver uwe pligten voor deze wereld te vervullen, dat is goed; maar zoudt gij meenen daardoor in den Hemel te komen, dan zou het alleen tot uw verderf zijn dat

gij met zoo veel ijver en naauwgezetheid arbeid. Of gij al veel geld wint, veel genoegten hebt in dit leven, u vermaakt op eene wijze die de wereld onschuldig noemt, zoo gij uwe ziel verwaarloost, kunt gij geen gerust sterfbed, geene zaligheid na het sterven verwachten. Die alleen leeft voor deze wereld, gaat verloren voor de eeuwigheid.

Wat is er dan nu te doen? Lees toch veel in den Bijbel. Want, hoewel gij dat boek nu misschien verwaarloost, eens zult gij geoordeeld worden naar hetgeen daarin staat. Maak ijverig gebruik van de gelegenheden die God u geeft om het Evangelie der zaligheid te hooren prediken. Bovenal ga zelf tot Jezus Christus met de ernstige gebeden dat Hij u helpe, dat Hij u leere gelooven. „*Wat moet ik doen om zalig te worden?*” vroeg de Stokbewaarder, Hand. XVI, en het antwoord van den Apostel Paulus op deze gewichtigste vraag was: „*Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden.*” En wat is dat, gelooven in den Heere Jezus Christus? Het is het aannemen van zijne liefde; bij het levendig besef dat wij door onze overtreding van Gods wetten, dat wij door de ongehoorzaamheid van Adam reeds met het menschelijk geslacht veroordeeld zijn, tevens overtuigd te

wezen dat er, door Jezus, ook voor ons, behoudenis en zaligheid is. Dat door Hem onze schuld bij God betaald is. Dit geloof moet vruchten dragen van bekeering, van gehoorzaamheid aan God, van heiligmaking, van liefde tot onze medemenschen. Het geloof zonder de werken is dood, is geen geloof. De Heilige Geest wil ons dat ware geloof geven, ons vernieuwen, ons wedergeboren doen worden. Lezen wij dan toch veel in den Bijbel, want door dat woord werkt de Heilige Geest in ons; lezen wij dan met een biddend hart, opdat wij alles meer leeren verstaan, en op ons zelve toepassen.

Overweeg nu nog

III. *Wat gij behoort te worden.*

Gij hebt God lief, of gij zijt nog een vijand van Hem. Zoo gij Hem in Christus reeds hebt leeren kennen als zóó heilig en regtvaardig, dat Hij geen zonde kan zien zonder toorn; dat Hij daarom allen, die de zonde liefhebben, moet straffen; zoo gij als een boetvaardig zondaar tot Hem zijt gekomen en in het bloed des kruises vergeving hebt gezocht; zoo gij die ruste hebt

leeren kennen van het volk van God, waardoor de arme mensch, in leed zoowel als in vreugd, om Jezus wil, tot God mag roepen: «Vader!»— O lezer! zoo gij God lief hebt, en door zijne genade zijne dienst als het beste deel hebt leeren verkiesen, verheug u dan daarover; strijd dan den goeden strijd des geloofs, tegen de zonde, de liefde tot de wereld; strijd onophoudelijk, het oog gerigt op Jezus den oversten Leidsman tot de zaligheid.

Maar is u dit alles nog vreemd, zijt gij nog een vijand van God, dood in uwe zonden en overtredingen; hebt gij nog geen berouw gevoeld, nog nooit aan Christus gedacht, zoo kan het u niet ernstig genoeg worden gezegd: dat gij, in dezen toestand, ongeschikt zijt voor den Hemel, dat er, buiten den Hemel, eene verblijfsplaats is voor allen die het Evangelie hebben verworpen, waar eeuwigdurend berouw en smart hun deel zal zijn. Wat zoudt gij ook doen in den Hemel? De Engelen zingen daar den lof van God die uw Vader wilde wezen, en wiens kind gij hebt geweigerd te worden. De gemeente der zaligen buigt zich daar neder voor dien Christus die u wilde zalig maken, die u riep, die u liet bidden tot Hem te komen, en wiens stem gij niet hebt willen aanhooren.

Nog komt die stem tot u, en al was het ook de elfde ure, al mogt ook reeds uw leven vergevorderd zijn, sluit heden uw oor niet, verhard uw hart niet. Gevoelt gij u arm aan deugd, aan verdienste, hebt gij geen grond van hoop in u zelve; och! stel het dan niet uit, ga tot Jezus, Hij is rijk, magtig, een volkomen Zaligmaker. Wij hebben niets in ons om mede tot God te gaan; God hoort ons ook niet, dan alleen om den éénigen Middelaar, den éénigen voorspraak, Jezus Christus. Maar hebben wij Hem aangenomen in het geloof; getuigt Gods Geest met onzen geest dat wij kinderen Gods zijn, dan hebben wij de heerlijkste beloften, den vasten grond der hope die in eeuwigheid niet wankelt.

Bedenk nog eens het onderscheid: bij Christus met alle zaligen in den Hemel, of bij den Duivel en alle Gods vijanden. Hier op de wereld rust in God, vrengde over de verlossing niet alleen van de eeuwige straf, maar ook over de verlossing der zonde en over onze heiligmaking die Jezus ons heeft verworven, of een rusteloos voortgaan, zonder Jezus, zonder hoop, zonder troost in het lijden, zonder uitzigt bij het sterven: zóó groot is het onderscheid tusschen de dienst van God en de wereld.

Er is geen middenweg, er moet eene keus worden gedaan. Alleen Christus kan ons die goede keus leeren doen, en ons kracht geven om daar bij te blijven. Alleen het bloed van Christus kan ons met God verzoenen. Alleen Christus kan ons den toegang tot den Hemel openen.

En nu, lezer! zult gij dit blaadje bij zoo vele anderen onverschillig ter zijde leggen? Zult gij al wederom worden terug gehouden van ernstig over uw eeuwig geluk of ongeluk te denken door de zorgvuldigheden des levens, door de begeerlijkheden des rijkdoms, door den Satan die ons zoo ligtelijk omringt, wanneer wij tot Jezus Christus u wijzen die hem zijne magt heeft ontnomen? Eens, wanneer deze wereld zal zijn voorbijgegaan, zullen wij elkander ontmoeten voor den rechterstoel van Christus. Ik heb u hier aangewezen dat gij van nature voor God verdoemelijk zijt; dat gij kunt behouden worden maar alleen door Jezus; dat gij tot Hem moet bidden, van Hem moet lezen in uwen Bijbel, dat in hemel noch op aarde geen' anderen naam gegeven is waardoor wij, arme zondaars, kunnen behouden worden.

Eens ontmoeten wij elkander voor den regterstoel van Christus; dan zal dit kleine geschrift uwe veroordeeling des te zekerder maken, wanneer gij op nieuw uw hart zult hebben toegesloten, weigerende op zoo groot eene zaligheid acht te geven, als u nu nog wordt aangeboden.

Wij bidden u als of God door ons bade; wij bidden van Christus wege, laat u met God verzoenen. Want dien die geen zonde gekend heeft, heeft hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden regtvaardigheid Gods in Hem.

2 Cor. V.

A 2430794